

Nejvyšší povinnost Mistra
není přijít sem...
aby vás obšťastňoval
a to vše,
plní vaše přání,
ale to není jeho hlavní úkol,
proč přišel na tento svět.
Ano?
Hlavním záměrem je...?
Vzít vás Domů.
Ano, vzít vás Domů,
probudit vědomí
a pozvednout
duchovní úroveň lidí,
protože tu a tam vás potěšit,
to je jen fyzická záležitost,
„Och, Mistryně,
já nemám auto.
Potřebuji auto,
moji sousedé ho mají“,
například.
Dobrá, proč ne?
Pokud ho skutečně
potřebujete, pokud si ho
zasloužíte, Mistr to uskuteční.
Dávejte si ale pozor
na to, o co žádáte.
Bez auta zřejmě
nikdy nenabouráte,
ale s autem
nesete také riziko.
A v dnešní době je
také cena benzínu vysoká.
A nejen vysoká,
zmenšují se zásoby nafty
na celém světě.
Například takto.
Možná vám Mistr nedá
například auto,
dá vám místo toho kolo.
Je ekologičtější.
Nebo je pro vás možná
bezpečnější mít tříkolku.
Vzpomínáte si na ten vtip,
který jsem vám dávno
vyprávěla? Nějaký muž
jel vysokou rychlostí
po dálnici
a policejní hlídka ho zastavila
a dala mu pokutový blok.

A řidič řekl:
„Na co?
Nepotřebuji to.“
Policajt tedy řekl:
„Nevadí, nechte si ho.
Až dostanete další tři,
budete mít kolo.“
Je to velice legrační,
legrační policie.
Moc se mi líbí.
Taky se mi moc líbí.
Už pak nemůžete řídit,
čtyřikrát a dost.
Poslání Mistra není tedy
takové, jaké si myslíme.
Někteří lidé
přijdou k Mistrovi
jen proto, že slyšeli,
že léčí nemoci,
slepotu a nechodícím
umožní chodit atd.
To jsou jen světské věci.
Je to hezké,
možná to získáte,
ale nic to nedokazuje
a moc vám to neprospěje,
pokud se nebudete
sami snažit hledat
zdroj všech zázraků.
To jsou jen malé věci.
I kdyby to Mistr udělal,
bylo by to v závislosti
na vašem praktikování.
Proto, když se nějaká žena
dotkla Ježíšova pláště
a byla vyléčena,
poděkovala mu,
velebila Ho, On řekl:
„Vaše víra vás uzdravila.“
Takový Mistr
bývá velmi skromný,
ale není pochyb o tom,
že je si stále vědom
své mocné síly.
Ne, že by to měl napsáno
na rukávech
nebo vepředu,
takové ty věci jako
buďte vegany, žijte
ekologicky, ale je si

toho vědom, není možné,
aby o tom nevěděl.
Přesto si neuvědomuje
takhle: „Dobrá,
uzdravil jsem tu osobu.
Díky mně začal ten člověk
chodit, ten zase vidět.“
Není to tak,
není to tak černo bílé,
ale je si vědom toho,
že je teď mocný,
že je jiný.
Má přístup k vesmírné
zásobárně moci
a může ji podle vůle použít,
ale také podle vůle Nebe.
Je to jako s prezidentem,
je to volený prezident.
Jako například
zvolený prezident Obama,
ještě není v úřadě,
ale už je zvolen
a ví to. Už si teď
pomalu zvyká
na svoji moc.
Ví, že je teď mocný;
prezident
nejmocnější země na světě.
Nemůžete si nevšimnout
vaší moci.
I když si vědomě
stále neříká:
„Jsem mocný,
jsem mocný.
Mohu udělat to a tamto.
Vím to.“
On to ví,
ale neví to,
protože moc není něco,
co můžete uchopit,
například květiny se můžete
dotknout, můžete ji
nosit na prstu jako prsten.
On to ale ví.
A čím déle
je v prezidentském úřadu,
tím více
používá svoji moc,
tím více si uvědomuje,
co má.

Nic není černo-bílé,
ale on to ví.
Nicméně, bez ohledu
ne to, jakou moc má,
také pracuje v souladu
se zákonem národa
a s mezinárodními zákony.
Nemůže říct:
„Já jsem prezident
nejmocnějšího státu,
budu si dělat, co chci.“
Existuje omezení
pro to, co může dělat.
I prezident
musí opatrně používat moc,
kterou užívá, protože
se někdy mohou vyskytnout
potíže a pak lítost,
to už by bylo příliš pozdě.
Například takto.
Podobně,
duchovní praktikující,
dokonce Mistr, musí mít
na mysli součinnost
ve vesmíru
a nepřehánět to.
Mistr je si toho
většinou vědom,
proto řekl,
že Mistr nemůže být
zodpovědný za každý
váš rozmar,
ale musí pracovat
také v souladu
s vašimi zásluhami.
Pokud tedy chceme
pohodlnější život,
více zázraků, více zásluh,
větší naplnění
našich tužeb
dokonce v tomto světě,
pak pro to musíme pracovat,
musíme být pilní,
jít do našeho skladu zásluh
a vzít si je k použití.
Jako když máte peníze
v bance, ale jste líní,
sedíte doma
a volá pokladní v bance:
„Přivezte mi peníze,

přivezte mi peníze.“
Ona je nepřiveze.
Jste-li velice mocní, přiveze
je. Ano, to se stává.
Máte-li v bance hodně peněz,
přijede dokonce manažer,
pomůže vám,
přiveze vám šek
nebo vám přiveze peníze
a pak to doma podepíšete.
To je možné.
To je ale postavení
Mistra, víte?
Mistr může dělat
cokoli podle své vůle,
vše přijde na jeho
znamení a zavolání,
ale nezneužívá toho,
víte?
Nezneužívá toho.
Teď budeme pokračovat.
„Mnohým z vás
se změnil život,
byli jste zachráněni
od velkého nebezpečí,
byly vám dány šance,
žádnou z nich
jste nerozeznali
jako prospěch, přesto
jste ten prospěch získali.“
Ano, jako ten hoch,
který žádal
o místo na parkování,
„Nevadí, Pane.
Už jsem si jedno našel.“
Před vteřinou tam
žádné nebylo,
modlil se a získal ho,
ale „Nevadí,
už jsem ho našel.“ Vidíte?
To je velmi duchovní vtip,
víte.
Mnoho vtipů, které jsem
vám vyprávěla, když se nad
nimi zamyslíte, přijde
vám duchovní porozumění...
zamyslíte-li se nad tím
trochu,
nejsou jen k smíchu.
Jsme takoví.

Někdy Mistr nebo
Bůh nebo anděl
pracují pro náš prospěch,
my jim ale zapomínáme
děkovat, protože to našima
smrteľnými očima nevidíme.
Myslíme si,
že to my jsme udělali to,
my jsme udělali tamto,
nebo že jsou to jen šance
nebo jen náhody.
Nic v tomto světě
není náhoda, opravdu.
Mistr tady řekl,
že mnohým z vás
se změnil život,
byli jste zachráněni
od velkých neštěstí,
od nebezpečných situací,
byly vám dány šance,
z nichž žádnou
jste nerozpoznali
jako prospěch.
Nicméně ale, stejně je máte.
Ať je rozpoznáte nebo ne,
dobrodiní
vám bylo prokázáno.
Mistr měl tedy na mysli,
že někteří z vás přijdou
a žádají o zázraky
a to všechno a říkají:
„Mistr mi nepomáhá“ atd.
Mistr ale stejně pomáhá.
Mistr není jen
tělo, které by tady sedělo
a odpovídalo vám:
„Dobrá, udělám to.
Opravím ti
rozbitý strop.
Zastavím pro tebe
při smyku auto.“
Ale Mistr to stejně udělá.
Ať to víte nebo to nevíte,
stejně to dělá.
To je problém s námi lidmi.
My lidé nejenže
jsme slepí, hluší,
také nejsme vždy vděční.
Ne vždy býváte moc vděční
za každou maličkost

a rozpoznáte ji,
což je pro vás dobré.
Mistr od vás nepotřebuje
odměnu,
něco jako vděčnost
nebo něco
nebo děkuji a to všechno.
Můj Bože, tolik lidí,
kdyby všichni chodili
děkovat,
jen všechno to poslouchat,
přišli byste o celý den.
Co měl tedy na mysli je:
Jakkoli, ať něco rozpoznáte
nebo nerozpoznáte,
Mistr vždy pracuje
pro váš prospěch.
Je-li ta pomoc
pro vás dobrá,
Mistr to udělá.
Lidský mozek
to ale vždy nerozezná.
Mysl to nerozezná.
Nevědí to.
Některí lidé říkají:
„Dlouho jsem praktikoval,
ale moc toho nevidím.“
Ale zřídka... se to stává,
naštěstí, zřídka.
Tady v naší skupině
to bývá naopak.
Vždy chodí a říkají:
„Och, Mistryně,
děkuji za to,
děkuji za tamto,“
což je pro vás dobré.
Není potřeba
Mistrovi děkovat.
Oni nepotřebují slyšet
„Děkuji Vám.“
Je to jen tak,
že když to uznáte,
znamená to alespoň,
že vaše vědomí
je pozvednuto do bodu,
že poznáte jemnou práci
vesmírných zázraků.
Cítíte to nebo to vidíte,
je dokonce lepší, vidět to.
Něco je příliš zřejmé

a vy to nevidíte, že?
V minulé skupině
jedna žena řekla,
že alespoň třikrát,
když bylo auto v nebezpečí
a klouzalo v zimě po ledu,
nemohla ho zabrzdit.
Brzdy prostě nefungovaly.
A ona jen křičela:
„Mistryně, zastavte to auto!“
a auto pak zastavilo.
Řekla jsem:
„Kdo řídil?“
Ten řidičský průkaz
by měl být můj.
Například takto.
Pak, samozřejmě, věděla to.
Kdyby se to stalo jednou,
možná by to nevěděla.
Dvakrát, třikrát,
pak to musíte vědět.
Je to příliš zřejmé.
A míváme jich
mezi námi mnoho.
Nejsou stejné, ale tyto
zřejmé zázraky míváme.
Říkáme tedy:
„Děkuji Vám, Mistryně,“
a to všechno.
Jen proto, že jste zvolala
jméno Mistryně,
kdybyste ho nezvolala,
zřejmě
by to Mistr také udělal.
Pak si ale myslíte,
„Och, zastavila jsem to auto,
díky Vám.“
Jako když Mistr
zabrzdí to auto
a auto zastaví,
náhle brzdy fungují
a vy řeknete:
„Nevadí, Mistryně.
Už jsem to auto zabrzdila.“
Pravděpodobně někdo
jiný by řekl: „Mistryně,
zastavíte-li to auto,
budu chodit na skupinovou
meditaci každý týden.
Dám na vánoce

něco na charitu,“
a to všechno.
A pak najednou
auto zastaví, řeknete:
„Nevadí,
brzdy fungují, Mistryně.
Brzdy už fungují.“
Ne, je to jen vtip.
Jsem ráda, že vy, lidi,
poznáváte tyto zázraky.
Čím vděčnější jste,
tím více zázraků uvidíte.
Jako byste je přivolávali.
A čím častěji uznáváte
sílu Mistra nebo vesmíru,
která pracuje,
tím častěji ji uvidíte.
Jen spustíte
řetězovou reakci.
Čím častěji to
tedy rozpoznáte,
tím více toho dostanete.
A čím častěji to dostanete,
tím častěji to rozpoznáte,
čím častěji to rozpoznáte,
tím častěji to dostanete.
Spustí to ve vás
pozitivní odezvy
nebo uvnitř vesmírného Já,
protože vy jste ve vesmíru.
Jste jedno se vším
ve vesmíru.
Pochopili jste to tedy?
Jsem ráda,
že jste vděční lidé,
protože, když jste
vděčným člověkem,
je to také velice, velice
elegantní, vyšší třída,
velmi cenné.
Jsme-li nevděční,
nejsme moc dobří.
V žádném případě
nemáme dobré vlastnosti.
Vděčnost je tedy
velice dobrá vlastnost,
kterou pokud máme,
je to pro nás velice dobré.
Pokud ji nemáme, měli
bychom ji kultivovat,

protože je to pro nás dobré.
Je to dobrý pocit,
když jste vděční.
Ano, ano, cítíte se dobře.
A když nejste,
cítíte se moc špatně.
Ano, taky se cítíte špatně.
Máte pocit,
že toho nejste hodni.
A vaše svědomí vás
otravuje, budí vás
a klepe vám
na srdíčko, „Hej,
človíčku! Buď vděčný.“
Mistr se nestará,
jste-li vděční nebo nejste,
protože
ať jste vděční nebo ne,
síla Mistra
pro vás v každém případě
pracuje.
Je jen lepší,
když jste vděční.
Ne proto, že když jste vděční
je Mistr šťastný,
ale když jste vděční,
znamená to, že jste vysoko,
vaše vědomí je vysoko,
to znamená, že to vidíte,
víte to,
cítíte to.
To je dobré.
Je to růst na duchovní úrovni.